

ÚČAST RVD V PALEBNÉM NIČENÍ NEPŘÍTELE V OBRANNÉ OPERACI ARMÁDY

Palebné ničení nepřítele prostředky RVD je v obranné operaci v počátečním období války plánováno a organizováno s předstihem (v míru) a zahrnuje: připravené údery raketového vojska s použitím konvenčních náplní, palebný systém tvořený palbou dělostřelectva ze zakrytých palebných postavení, přímou střelbu protitankových prostředků (vedenou v součinnosti s údery letectva, palbu všech zbraní motostřeleckých a tankových jednotek i ostatních prostředků ničení).

Plánování palebného ničení nepřítele prostředky RVD by mělo zahrnovat:

- stanovení charakterů a objemu úkolů, které plní RVD v obranné operaci v počátečním období války konvenční municí.

- určení potřeby prostředků RVD, raket s konvenční náplní a dělostřelecké munice pro splnění stanovených úkolů.

- rozdělení dělostřelectva a vytvoření jeho uskupení.

- vytvoření uceleného systému úderů a paleb dělostřelectva, jeho plánování.

- rozdělení úkolů mezi svazky a útvary RVD (skupiny) v souladu s jejich bojovými možnostmi, které mohou být při různých způsobech zahájení agrese nepřítelem rozdílné vzhledem k postupnému dosahování pohotovosti RVD.

Při přípravě obranné operace v počátečním období války bude zpravidla účast RVD v palebném ničení plánována na základě dostupných průzkumových informací (zvláště stacionární objekty) a na základě očekávaného složení protistojícího uskupení s přihlédnutím ke konkrétnímu terénu. Po zahájení agrese se účast RVD upřesňuje podle reálně zjištěných objektů.

Palebné ničení při plnění hlavních operačních úkolů je obvykle plněno následujícími hlavními palebnými úkoly: prvním hromadným palebným úderem či úderem na cíle prvního pořadí, uskutečněním palebné protipřípravy, palebným ničením nepřítele při přesunu a rozvinování vojsk, palebným odrážením nepřátelské zteče, palebnou podporou bránících se vojsk v hloubce obrany, palebným ničením nepřítele při vedení protizteče a protiúderu.

První hromadný palebný úder či úder na objekt prvního pořadí lze vést jen jedenkrát, tj. při zahájení obranné operace. Všechny ostatní hlavní palebné úkoly mohou být plněny (všechny nebo některé) při plnění všech hlavních operačních úkolů. Např. při boji o:

- zabezpečovací pásmo (jde o palebné ničení nepřítele při rozvinování jeho vojsk na státní hranici, palebné odrážení nepřátelské zteče a palebnou podporu bránících se vojsk v hloubce).

- hlavní pásmo obrany na státní hranici, při kterém může být struktura plněných úkolů

následující: výjimečné provedení palebné protipřípravy, palebného ničení nepřítele při přesunu a rozvinování jeho vojsk před státní hranicí a na přechodech, palebného odrážení nepřátelské zteče při boji o hlavní obranné pásmo a palebná podpora bránících se vojsk v hloubce hlavního obranného pásma.

Obdobně může být palebné ničení organizováno i při boji o druhé a další obranné pásmo. V obranné operaci v počátečním období války je výhodné, i s přihlédnutím k terénu v přihraničním pásmu, palebné ničení podrobně naplánovat a organizovat v divizích. Armáda může koordinovat palbu a manévry dělostřelectva divizí a armádních prostředků do jednotného systému palby zvláště na směr soustředění hlavního úsilí nepřítele.

Potřebu dělostřelectva armády pro obrannou operaci v počátečním období války lze stanovit dle těchto možných kritérií:

- největší objem současně plněných palebných úkolů,
- počet a potřebné složení dělostřeleckých skupin.

Současně plní dělostřelectvo největší objem úkolů při palebném odrážení nepřátelské zteče, které probíhá souběžně s bojem o přechody a zabezpečovací pásmo. Potřeba dělostřelectva se zde stanoví podle předpokládaného množství objektů, určených k ničení dělostřelectvem, které mohou být v prvním sledu útočících vojsk, podle norem spotřeby dělostřelectva k ničení každého objektu a s přihlédnutím k normě spotřeby střeliva na jednotlivé druhy objektů. Po porovnání vypočtené potřeby se skutečnou bojovou sestavou pak velitel RVD navrhne veliteli armády množství dělostřelectva, které je nezbytné pro posílení svazků, bránících se na směr pravděpodobného hlavního úderu nepřítele.

Uskupení dělostřelectva jsem popsal ve VM č. 1/89, nebudu se jím proto zabývat.

Nedílnou součástí plánování palebného ničení je i **plánování manévru RVD**, který patří v podmínkách obranné operace v počátečním období války k rozhodujícím, ale i nejsložitějším.

Manévr bude obvykle uskutečňován především armádním a frontovým dělostřelectvem, popřípadě dělostřelectvem divizí a armád druhého sledu k posílení palby divizí prvního sledu. Vždy je u RVD třeba plánovat změnu prostorů po odpálení raket či palbách dělostřelectva, abychom se vyhnuli možným úderům nepřítele (zvláště vysoce přesných zbraní). Je účelné zaujmout výhodnější prostory k plnění daných úkolů zvláště s přihlédnutím k terénu (přestřelnost atd.).

Je nutné také počítat s tím, že zplánované palebné ničení by mělo být upřesňováno již v průběhu narůstání napětí a možném zahájení agrese, tak jak budou zjišťovány nové objekty. Konkrétní upřesnění může probíhat v období zahájení války podle skutečné činnosti nepřítele a stavu opatření, která se nám podařilo před agresí udělat.

Plnění jednotlivých hlavních palebných úkolů RVD

Palebná činnost v obranné operaci v počátečním období války by měla být zahájena, pokud možno, **prvním hromadným palebným úderem (PHPÚ)**, vždy by měl být proveden alespoň **jeden úder na objekty prvního pořadí (OPP)**.

PHPÚ je rozhodující formou palebného ničení nepřítele do hloubky jeho operační sestavy při odrážení agrese a lze jej, dle mého názoru, v plném rozsahu uskutečnit tehdy, jestliže celé (nebo alespoň většina) RVD je rozvinuto v operační sestavě a je připraveno k vedení úderů a paleb. Tehdy RVD ničí objekty prvního pořadí, dále objekty ve prospěch protivzdušné operace a k podpoře boje svazků a útvarů prvního sledu.

Raketové vojsko se může dle konkrétních podmínek zúčastnit jedním či dvěma odpáleními raket s konvenční náplní a dělostřelectvo několika palebnými přepady v trvání 30 až 40 minut. (účastní se jím i letectvo). PHPÚ mohou být ničeny nejdůležitější objekty, které představují největší nebezpečí pro naše vojska a mají rozhodující úlohu při maření organizované činnosti vlastních vojsk. Z prostředků armády jej mohou vést asi čtyři oddíly taktických raket a 35 až 40 oddílů dělostřelectva.

Úder na OPP může být veden omezenými silami a prostředky, zvláště těmi, které jsou

vyčleňovány do hotovostního systému RVD, a mohou se postupně s dosahováním pohotovosti u ostatních svazků a útvarů RVD změnit v PHPÚ.

Smyslem úderu na OPP je dezorganizovat systém velení vojskům a zbraním nepřítele, narušit činnost středisek řízení palby (úderů), stanovišť navedení a uvědomování.

Do hotovostního systému by mohly být z prostředků RVD armády ještě začleňovány oddíly taktických raket přihraničních svazků, oddíly taktických raket s novými raketovými komplety (s konvenční náplní), dělostřelecké (raketometné) oddíly motostřeleckých (tankových) útvarů a dělostřelecké oddíly dělostřeleckých útvarů svazků stále bojové pohotovosti. Součástí hotovostního systému by měly být i odpovídající prostředky velení a průzkumu.

Předpokládám, že do hotovostního systému vyčleněných sil a prostředků by patřily: jeden oddíl taktických raket, jeden oddíl taktických raket s novým raketovým kompletem, do deseti oddílů motostřeleckých a tankových útvarů a svazkových prostředků, které by v rámci armády ničily raketami asi tři až čtyři objekty, dělostřeleckou palbou pět až deset objektů (podle počtu oddílů na objekt) typu: místo řízení taktického letectva, místo řízení a uvědomování prostředků protivzdušné obrany, prvek velitelského stanoviště svazku, velitelské stanoviště brigády, skupinu radiolokátorů či rádiových stanic, středisko řízení palby (úderů), radiolokační stanoviště pro průzkum nízko letících cílů první linie, průzkumný radiolokační systém ARGUS atd.

Při tom je třeba říci, že raketové úder je možné v pásmu armády centralizovat, dělostřeleckými palbami mohou být ničeny jen ty objekty, které jsou rozmístěny před palebnými postaveními vyčleněných oddílů. Soustředování paleb dělostřeleckého do prostoru před hlavní úsilí armády lze těžko, v daných podmínkách, uskutečnit, ani žádné zvláštní uskupení k vedení úderu na OPP nelze organizovat.

Hotovostní systém, podle mého názoru, nebude zřejmě možné v našich podmínkách trvale aktivovat (zaujaté prostory či postavení u státní hranice). Zřejmě do něj budou vyčleňovány jednotky, které dosahují vysoký stupeň technické a bojové pohotovosti, schopné na zvláštní rozkaz, či při narůstání bojové pohotovosti, zaujmout palebná postavení a zahájit úder či palbu na stanovené objekty.

Plánování těchto palebných činností v míru by mělo být jednotné, vševojskovým štábem by tedy měl být zplánován PHPÚ a v jeho rámci vyčleněny objekty, které se ničí v prvním pořadí. Tento plán je nutné trvale upřesňovat až do uskutečnění úderů. Součástí plánu by mohl být i grafikon vedení úderu a plán výkonu hotovostní služby vyčleněných sil a prostředků s grafikonem nárůstu sil. Plánování vyžaduje těsnou součinnost orgánů řízení průzkumu, plánovací skupiny jaderného a palebného ničení, štábu RVD i letectva.

Rozhodujícím předpokladem pro úspěšnou činnost RVD při vedení PHPÚ či úderu na OPP (to platí i pro další palebné úkoly) je organizovaný a vedený průzkum. Jeho cíle a prostředky, včetně průzkumu RVD, je proto nutné včas uvádět do jednotlivých stupňů bojové pohotovosti, aby již při zahájení agrese nepřítele byly úkoly plněny s maximálním počtem sil a prostředků.

Průzkum by měl získávat údaje jak pro rozhodovací proces velitele, tak pro účinné vedení úderů a palby RVD (zabezpečit souřadnice objektů pro úder a palbu s dostatečnou přesností). K tomu bude zřejmě třeba bezprostředně před zahájením agrese uvažovat i o organizaci některých zvláštních průzkumových opatření a doplnit výzbroj armády novými technickými prostředky průzkumu.

Přesto se domnívám, že podmínky přípravy úderů a paleb RVD z hlediska přesnosti budou nepříznivé, a proto v některých případech mohou být úder a palby připravovány a uskutečňovány až po upřesnění údajů o nepřátelském uskupení po zahájení agrese.

Palebná protipříprava (PP) může být, dle mého názoru, plánována a organizována v podstatě ve třech případech:

● Nepřítel zahájil vzdušnou operaci, po jejímž zahájení jsou vojska postupně přesouvána ke státní hranici. V tomto případě může být palebná protipříprava vedena i před státní hranicí.

● Nepřítel zahájil boj o hlavní obranné pásmo na státní hranici, průlom se mu nepodařil, a proto přisunuje a přeskupuje síly. PP může být pak vedena na tyto síly.

● PP může být uskutečněna na nepříteli, který se připravuje k průlomu kteréhokoli dalšího našeho postavení či obranného pásma.

Cílem PP v obranné operaci v počátečním období války za použití konvenčních prostředků může být: oslabení síly počátečního úderu či narušení zahájení jeho agrese v plánovaném čase.

Hlavním problémem při vedení PP bude, zda jsme schopni na jejím úseku soustředit potřebný počet dělostřelectva, zvláště uvažujeme-li o složitosti manévru v horském a zalesněném terénu na naší státní hranici. Proto také nepřichází v úvahu vedení PP při nenadálém napadení (může být uskutečněna jen tehdy, jestliže jsme dokázali hlavními silami RVD zajmout operační sestavu).

Palebná protipříprava může být v rámci armády organizována na jednom směru, v šířce podle vyčleněných sil a prostředků, při spotřebě 0,5 až 0,7 palebného průměru dělostřelecké munice a 1 až 1,5 konvenčních rakety na odpalovací zařízení taktických raket.

Vzhledem k variabilitě PP lze zabezpečení raketami a municí předpokládat pouze z pohyblivé zásoby.

U dělostřelectva, přibíraného k PP od divizí či armády druhého sledu, je třeba brát v úvahu, že čas odloučení od organických svazků či svazů by neměl být delší než 6 až 8 hodin, což v podmínkách našeho příhraničního prostoru nebude vždy řešitelné. Ke zkrácení doby přípravy k palbě a k usnadnění velení je proto vhodné přibírané dělostřelectvo rozdělit mezi vytvořené dělostřelecké skupiny a rozmistit je v prostorech palebných postavení těchto skupin, kde pro toto dělostřelectvo připravit dočasná palebná postavení. Zvláště pečlivě je třeba zpracovat způsob návratu dělostřelectva ke svým svazkům (svazům).

Cíl PP, její prostor, objekty ničení, složení použitých sil a prostředků, dobu provedení, trvání a její strukturu musí velitel armády na základě příslušných návrhů upřesnit před zahájením palebné protipřípravy.

Palebné ničení nepřítelů za přesunu a rozvinování jeho vojsk má za úkol zpomalit a dezorganizovat rozvinování hlavních sil nepřátelského uskupení, narušit velení vojskům, způsobit rozhodující ztráty prvního sledu nepřítelů a současně snížit účinnost nepřátelského palebného působení. Mohlo by se uskutečnit poté, co bylo zjištěno, že nepřítel zahájil přesun vojsk ke státní hranici. Mělo by pokračovat až do jejich přechodu ke zteči (samozřejmě, pokud byla zahájena válka).

Palebné ničení nepřítelů za přesunu a rozvinování jeho vojsk bude zřejmě probíhat souběžně s bojem jednotek Pohraniční stráže o přechody na státní hranici a palebnou podporou boje vlastních jednotek, vyčleněných do zabezpečovacího pásma.

K účinnému palebnému ničení by měly být pro RVD určeny:

- prostory hromadných a skupinových úderů raket s konvenční náplní, prostory, úseky a čáry hromadné, soustředěné a přehradné palby dělostřelectva k vedení palby na předpokládané výchozí prostory, čáry rozvinutí a osy přesunů nepřítelů,

- úseky a čáry minování na dálku,

- pásma souvislé protitankové palby před předním okrajem a na bocích,

- způsoby manévru palbou pro její soustředění v krátké době na ohrožených směrech.

K plnění těchto úkolů mohou být použity oddíly taktických raket svazků prvního sledu, organické a posílové dělostřelectvo svazků a útvarů, které brání hlavní obranné pásmo. Údery a palby budou vedeny z hlavních prostorů bojového rozmístění či z hlavních palebných postavení, u dělostřelectva v některých případech z dočasných palebných postavení.

Přesunujícího nepřítel je výhodné ničit palbami na proudy nebo soustředěnými palbami na údolí, soutěsky a zvláště na horské přístupy k hraničním přechodům. Jako první zahájí palbu především dělostřelectvo s větším dostřelem a raketomety, při přibližování nepřítel ke státní hranici (k přednímu okraji) v závislosti na dostřelu se budou podílet další dělostřelecké útvary a jednotky, takže množství palebných prostředků, zapojených k ničení nepřítel bude narůstat.

Minování na dálku, vedené především s překvapením a přímo před nebo do bojových (pochodových) sestav nepřítele zvýší účinnost ženijních zátarasů.

Před přechody na státní hranici a na předpokládané čáry rozvinování nepřítele do předbojových a bojových sestav připravujeme hromadné (soustředěné) palby dělostřelectva divizí nebo armádních skupin. Při přibližování nepřítele k čáře zteče je hustota palby dále podstatně zvyšována v důsledku použití minometů a prostředků pro přímou střelbu.

Celkově při plnění tohoto úkolu může dělostřelectvo, podle propočtů a zkušeností ze cvičení, spotřebovat 0,6 až 0,8 palebného průměru (pp) munice a způsobit v součinnosti s letectvem a ostatními prostředky ničení nepříteli 20 až 30 % ztrát.

V případě, že se nepříteli nepodařilo obsadit přechody a přejít přes státní hranici, lze předpokládat, že by část vojsk k dalšímu pokračování agrese přisunul z hloubky a část přeskupil na dané směry. V tomto případě by bylo vhodné dělostřelectvo s větším dostřelem a raketometry použít k bránění nepříteli v přesunu a rozvinování vojsk, ostatním dělostřelectvem mařit přeskupení vojsk a snižovat účinnost nepřátelské palebné podpory. Velení může být v dané situaci decentralizované po divizích, na směru hlavního úsilí armády by mohlo být i centralizované.

Při plnění tohoto úkolu bude k rozhodujícím otázkám patřit boj s dělostřelectvem nepřítele, oslabit je, či získat palebnou převahu.

Palebné odrážení nepřátelské zteče patří k rozhodujícím úkolům, na jehož úspěšném splnění závisí odolnost vlastní obrany a bude při něm plněn největší rozsah úkolů. Je zahajováno v době, když nepřítel překračuje státní hranici, vede zteč prvního postavení hlavního obranného pásma a trvá do ukončení boje o první postavení. Při plnění tohoto úkolu jsou možnosti, zvláště dělostřelectva, maximálně využívány k vedení všech druhů paleb (hromadné, soustředěné, jednoduché a hluboké nepohyblivé, jednoduché a dvojité pohyblivé přehradné palby a také palby na jednotlivé objekty, zejména přímou střelbou) na útočící vojska a jejich palebné prostředky. Velký význam bude mít v této situaci, ale i v dalším, vedení dělostřeleckých paleb k přehrazení mezer mezi vševojskovými jednotkami a útvarů, a paleb k ochraně nekrytých boků.

Hlavní tíhu palebného ničení nepřítele při palebném odrážení nepřátelské zteče mají spolu s dělostřelectvem divizí (ze zakrytých palebných postavení), protitankové dělostřelectvo, motostřelecké a tankové jednotky a bojové vrtulníky.

Palebné ničení nepřítele při přechodu státní hranice bude organizováno s důrazem na její jednotlivé přechody. Pro každý směr nebo přechod je třeba propočítat potřebné množství prostředků palebného ničení a munice, při čemž je nutné vycházet z předpokládaných počtů praporů nepřítele na daném přechodu, možného posílení, a norem sil a prostředků palebného ničení na každý z nich dle typu praporu.

Vzhledem k rozsáhlým prostorům zalesněného a těžko průchodného terénu při státní hranici se jeví jako účelné organizovat k ničení nepřítele léčky, jimi zpomalovat postup nepřítele a vyčerpávat ho. Boj v léčkách je třeba dělostřelectvem v plném rozsahu podporovat stejně jako boj jednotek, které se dostaly do obklíčení, což při úporné obraně může být častým jevem.

Při palebném odrážení nepřátelské zteče usiluje velitel a štáb RVD armády o maximální využití možností palebných prostředků RVD. S ohledem na operační sestavu armády a bojové sestavy divizí prvního sledu může být pro palebné ničení nepřítele při odrážení nepřátelské zteče, za předpokladu doplnění vojsk, použito kolem 25 až 30 dělostřeleckých oddílů a 15 až 20 minometných baterií, tj. asi 540 až 660 děl, raketometů a minometů ze zakrytých palebných postavení. Mimo prostředků pro nepřímou střelbu může být v pásmu armády k palebnému odrážení nepřátelské zteče použito 170 až 200 dělostřeleckých protitankových prostředků, rozmístěných v prvním postavení (v obou případech při třech motostřeleckých divizích v prvním sledu).

Palebné odrážení nepřátelské zteče bude obvykle řízeno náčelníky dělostřeleckých divizí, na některých odlehklých směrech i náčelníky dělostřelectva pluku. Výjimečně na směru hlavního úderu nepřítele i velitelem RVD armády.

Vzhledem k charakteru terénu při státní hranici zřejmě může být nepřátelská zteč vedena

prapory motorizované (mechanizované) pěchoty, a proto by mělo být dělostřelectvo připraveno k využití nejučinnější dostupné dělostřelecké munice k ničení živé síly.

Palebná podpora bránících se vojsk v hloubce obrany je organizována v průběhu boje o udržení hlavního obranného pásma a jejím cílem je způsobit nepříteli maximální ztráty a zabránit průlomu i rozšíření jeho úspěchu do stran.

Při plnění tohoto úkolu budou pravděpodobně již počty dělostřelectva větší. Zatímco v závislosti na způsobu zahájení agrese může být v předchozím průběhu obranné operace v počátečním období války použitelné dělostřelectvo uskupeno převážně do jednoho sledu (plukovní skupiny), při plnění tohoto úkolu lze předpokládat již rozvinutý druhý sled (divizní nebo armádní skupiny). Tím se podstatně zvýší palebné možnosti, které umožňují zahájit v celém rozsahu boj o palebnou převahu.

K hlavním úkolům RVD bude patřit současně i postupné vedení úderů a paleb na nepřátelská útočící vojska, jejich druhé sledy a zálohy, palebné prostředky všeho druhu a místa velení. Zvláštní pozornost je opět třeba věnovat překrytí styků a boků.

Myslím si, že k ničení tanků a jiných obrněných objektů, které pronikly na směr průlomu nepříteli, by bylo vhodné na tento směr zasadit protitankové zálohy a pohyblivé odřady zatařasovací pluku, divize případně armády tak, aby se v součinnosti s ostatními protitankovými prostředky, palbami tanků a bojových vozidel pěchoty i bojových vrtulníků v souladu se systémem ženijních zátarasů vytvořilo před nepřítelem souvislé a členité pásmo protitankových paleb.

Při boji o hlavní obranné pásmo je zapotřebí, aby velitel a štáb RVD uskutečnil v souladu s rozhodnutím velitele armády široký a včasný manévř dělostřelectvem, zvláště armádními a frontovými prostředky, a tak, aby mohl v krátké době rozhodujícím způsobem změnit poměr sil ve svůj prospěch.

Po zastavení útočnicka je třeba ho ihned ničit např. hromadnými palbami. Část oddílů je nutné využít i k ničení přisunovaných druhých sledů a záloh, aby znemožnily jejich zasazení k rozvojení úspěchů a k oslabení palebné činnosti aktivních baterií.

K ničení jednotek nepříteli, které se vklínily, může být (spíše jako výjimka) vedena divizní protizteč. Před uskutečněním by mělo dělostřelectvo připravit palebný přepad a podporu protizteče.

K ničení taktických a operačních výsadek nepříteli je možné použít mimo organického dělostřelectva vševojskových útvarů (svazků) i část oddílů armádního a frontového dělostřelectva, které po doplnění na válečné počty ukončily nezbytná opatření bojového stmelení a nebyly dosud předány svazkům prvního sledu. Vhodně lze k plnění tohoto úkolu použít protitankové zálohy.

V prostoru průlomu nepříteli bude vhodné centralizovat velení u velitele a štábu RVD armády tak, aby mohl být vykonán nezbytný manévř dělostřeleckými útvary, palbou, popřípadě municí, připraveny hromadné palby na rozhodující uskupení nepříteli s využitím všech dostupných skupin.

V důsledku leteckých, raketových a palebných úderů nepříteli mohou být RVD armády způsobeny ztráty různého rozsahu a může být narušen systém paleb a velení. Za těchto podmínek je povinen velitel RVD upřesňovat složení, stav a rozmístění RVD, přijímat opatření k doplnění ztrát živé síly a techniky, zabezpečení jednotek střelivem a k obnovení velení i narušeného systému palby.

Na základě rozhodnutí velitele armády, analýzy uskupení nepříteli a možného zámyslu jeho činnosti, velitel a štáb RVD obvykle upřesňuje úkoly a uskupení RVD pro plnění úkolů **palebného ničení nepříteli při protiúderu**. Zvláště řeší dobu trvání a strukturu palebného zabezpečení přesunu vojsk, palebné přípravy protiúderu, metodu, hloubku palebné podpory protiúderu a palebného doprovodu vojsk, která vedou protiúder, určuje prostory bojového rozmístění a palebných postavení i způsob jejich zaujetí, stanovuje spotřebu střeliva, dobu pohotovosti atd.

Část dělostřelectva, které je přiděleno divizím prvního sledu nebo tvoří sestavu armádních skupin, může být v souladu s rozhodnutím velitele armády přidělena divizi, která vede protiúder.

Činnost RVD při plnění úkolů v jednotlivých obdobích palebného ničení bude probíhat dle obvyklých zásad. V našich podmínkách může být ovlivněna zvláště terénem, takže RVD by za protiúderu mělo vytvořit optimální podmínky pro přechod do protiútočné operace.

Velitel a štáb RVD armády zpravidla plánuje palby dělostřelectva podrobně. Před bezprostředním zahájením protiúderu je třeba zvláštní pozornost věnovat sjednocení systému úderů raket s konvenční náplní, palb dělostřelectva, úderů armádního a frontového letectva s činností svazků prvního sledu armády a vojsky, která uskutečňují protiúder.

Velení RVD při přípravě a vedení protiúderu je centralizováno v rámci armády. Velí se z místa velení, které je rozvíjeno na směr protiúderu. Při jeho úspěšném vykonání nařídí zpravidla velitel RVD armády přeskupení RVD, obnovuje systém palby před předním okrajem obrany a upřesňuje úkoly k případnému přechodu do protiútočné operace.



V článku jsem zobecnil některé názory na účast RVD v palebném ničení nepřítele v obranné operaci armády v počátečním období války. Bylo by užitečné, kdyby tento článek zadal podnět k diskusi.